MM Magnetický moment cievky

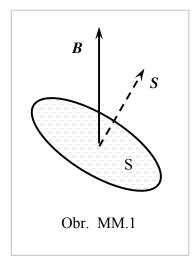
Autor pôvodného textu: Jozef Lasz

Úloha: Určiť magnetický moment cievky ktorou prechádza prúd *I*, pomocou merania mechanického momentu sily pôsobiaceho na cievku v homogénnom magnetickom poli.

Teoretický úvod

Na uzavretú rovinnú prúdovú slučku, cez ktorú prechádza prúd I a ktorá sa nachádza

v homogénnom magnetickom poli s indukciou **B**, pôsob nulová výsledná sila, ale nenulový moment síl

$$\mathbf{M} = \mathbf{I}\mathbf{S} \times \mathbf{B}$$
, (MM.1)

kde S je vektor priradený ploche S ohraničenej prúdovou slučkou, kolmý na rovinu slučky. Súčin $m_m = IS$ sa považuje za magnetický moment prúdovej slučky, takže vzťah (MM.1) sa zapisuje aj v tvare (pozri úlohu 15)

$$\mathbf{M} = \mathbf{m}_{\mathrm{m}} \times \mathbf{B} . \tag{MM.2}$$

Treba si uvedomiť, že veľkosť magnetického momentu slučky závisí od veľkosti prúdu ktorý ňou prechádza. Ak prúd zdvojnásobíme, zdvojnásobí sa aj magnetický moment slučky.

Ak má cievka n závitov (prakticky rovnako veľkých), jej magnetický moment sa počíta pomocou vzťahu $m_m = n I S$.

Vzťah (MM.2) sa považuje za definičný pre magnetický moment akejkoľvek prúdovej slučky, cievky, ale aj tyčového magnetu. Moment sily má veľkosť $m_{\rm m}B \sin\beta$, kde β je uhol medzi vektormi $m_{\rm m}$ a B, ale ak je magnetický moment $m_{\rm m}$ kolmý na vektor magnetickej indukcie B, t.j. $\beta = \pi/2$, potom pre veľkosť momentu sily platí vzťah

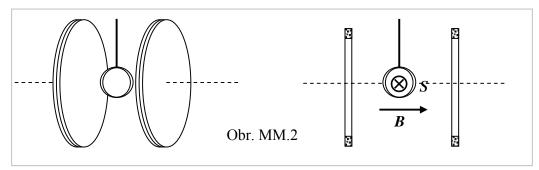
$$M = m_{\rm m}B \ . \tag{MM.3}$$

Ak v takomto prípade poznáme veľkosť magnetickej indukcie a zmeriame moment síl pôsobiaci na slučku (cievku), môžeme určiť jej magnetický moment.

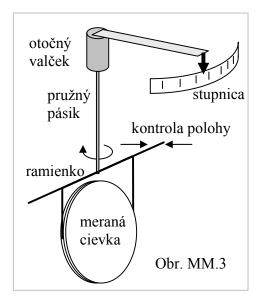
Metóda merania a opis aparatúry

Magnetické pole, dostatočne homogénne, sa dá vytvoriť pomocou Helmholtzových cievok (pozri ďalšiu časť návodu). Merať budeme magnetický moment cievky kruhového tvaru s priemerom d, ktorá má n závitov. Cievka, zavesená na tzv. torzných váhach, je vložená do stredu Helmholtzových cievok tak (obr. MM.2), aby jej zodpovedajúci plošný vektor S bol kolmý na vektor magnetickej indukcie B poľa vytvoreného Helmholtzovými cievkami. Zo vzťahu (MM.1) potom vyplýva, že keď cievkou necháme prechádzať prúd (označíme ho $I_{\rm C}$), začne na ňu pôsobiť moment síl, ktorý má tendenciu otočiť ju do polohy,

v ktorej by vektory **B** a **S** boli rovnobežné. Veľkosť momentu síl sa meria torznými váhami (obr. MM.3), ktoré slúžia na meranie veľmi malých síl (rádovo milinewtony – mN). Ich hlavnou súčasťou je úzky pružný kovový pásik, uložený vertikálne. Horný koniec pásika je

uchytený vo zvislom otočnom valčeku. Pootočenie valčeka sa cez pružný pásik prenáša na ramienka, na ktorých je zavesená cievka. Ramienka súčasne slúžia na kontrolu východiskovej (nulovej) polohy, ktorá sa dá nastaviť jemným otáčaním valčeka. Po zapnutí prúdu sa cievka spolu s ramienkami vychýli o taký uhol, pri ktorom je moment sily vyvolaný magnetickým poľom kompenzovaný pružnosťou pásika. Pri výchylke o uhol β je moment sily vyvolaný magnetickým poľom $M=m_{\rm m}B\sin\beta$, takže na určenie magnetického momentu by bolo potrebné merať aj tento uhol. Preto valčekom otáčame, až kým sa cievka nedostane naspäť do východiskovej (nulovej) polohy. Ručička na torzných váhach vtedy ukazuje nenulovú výchylku, predstavujúcu pôsobiacu silu. Vtedy $\sin\beta=1$, takže platí rovnosť momentov síl

$$m_{\rm m}B_{\rm z} = rF$$
 . (MM.4)

Silu *F* odčítame zo stupničky prístroja, vynásobíme dĺžkou *r* ramienka, čím získame moment sily *rF* na pravej strane rovnice. Pri znalosti veľkosti indukcie magnetického poľa vytvoreného Helmholtzovými cievkami, môžeme z rovnice (MM.4) vypočítať magnetický moment meranej cievky.

Meranie vykonáme troch rôznych pri hodnotách prúdu I_C prechádzajúceho cievkou, čo že dostaneme znamená, tri rôzne hodnoty magnetického momentu cievky. Vyššiu presnosť merania dosiahneme, keď každý z troch magnetických momentov budeme merať pri viacerých hodnotách indukcie magnetického poľa, z ktorých vypočítame

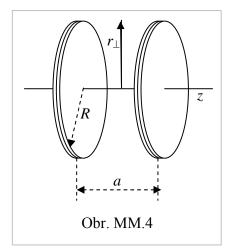
aritmetický priemer. To znamená merať pri viacerých hodnotách prúdu $I_{\rm H}$ prechádzajúceho Helmholtzovými cievkami (napr. pri piatich hodnotách). Príslušnú hodnotu magnetickej indukcie $B_{\rm z}$ vypočítame pomocou vzťahu (MM.7).

Hodnoty magnetického momentu získané pomocou merania torzného momentu porovnáme s hodnotou získanou výpočtom pomocou vzťahu

$$m_{\rm m} = n I_{\rm C} S = n I_{\rm C} \frac{\pi d^2}{4}. \tag{MM.5}$$

Magnetické pole Helmholtzových cievok

Homogénne pole v dostatočne veľkom priestore – postačujúcom na meranie magnetického momentu menšej cievky - sa dá realizovať pomocou Helmholtzových cievok (obr. MM.4),

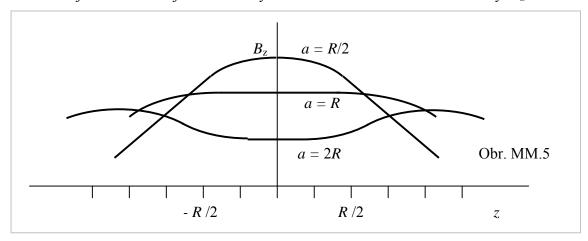

medzi ktoré sa do stredu zavesí cievka, ktorej magnetický moment sa má merať. Helmholtzove cievky pozostávajú z dvoch rovnako veľkých kruhových cievok, so spoločnou osou, ktorých vzájomná vzdialenosť a sa rovná ich polomeru R. Sú zapojené do série, takže nimi prechádza rovnako veľký prúd (označíme ho $I_{\rm H}$). Magnetické pole medzi cievkami je osovo súmerné, takže ho môžeme vyjadriť ako funkciu dvoch súradníc – súradnice z meranej pozdĺž osi od stredu medzi cievkami a súradnice r_{\perp} meranej ako vzdialenosť od osi. Preto aj vektor magnetickej indukcie môžeme rozložiť na zložku B_z rovnobežnú s osou a na zložku B_\perp na os kolmú. Na osi Helmholtzových cievok je vektor magnetickej indukcie B s osou rovnobežný, má iba

zložku B_z pričom pre veľkosť tejto zložky sa výpočtom dá získať vzťah (N je počet závitov každej z cievok):

$$B_{z} = \frac{\mu_{o} I_{H} N}{2R} \left[\frac{1}{(1+A_{1}^{2})^{3/2}} + \frac{1}{(1+A_{2}^{2})^{3/2}} \right], \quad \text{kde } A_{1} = \frac{z - \frac{a}{2}}{R}, A_{1} = \frac{z + \frac{a}{2}}{R}.$$
(MM.6)

Na nasledujúcom obrázku je schematicky znázornená závislosť veľkosti zložky $B_z\,$ od

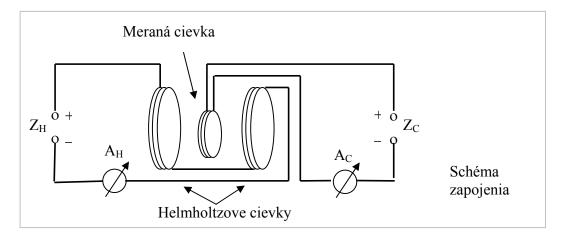
súradnice z pre tri rôzne vzdialenosti cievok. Pri a=R je magnetické pole v intervale - R/2 < z < +R/2 skoro homogénne. Veľkosť magnetickej indukcie na osi v strede medzi cievkami pre a=R sa vyjadrí vzťahom

$$B_{\rm z} = \frac{\mu_{\rm o} I_{\rm H} N}{2R} \frac{2}{\left(\frac{5}{4}\right)^{3/2}} = 0.716 \frac{\mu_{\rm o} I_{\rm H} N}{R} , \qquad (MM.7)$$

ktorý budeme pri výpočtoch používať.

Údaje potrebné pri výpočte

Počet závitov v Helmholtzových cievkach N=154 Polomer Helmholtzových cievok R=0,2 m Maximálny dovolený prúd Helmholtzovými cievkami $I_{\rm Hmax}=5$ A Magnetická konštanta $\mu_0=4\pi\cdot 10^{-7}$ H/m Priemer meranej cievky d=0,12 m Počet závitov meranej cievky n=3 Dĺžka ramienka r=0,12 m

Výpočet relatívnej smerodajnej odchýlky merania

Po dosadení vzťahu (MM.7) do (MM.4) získame vyjadrenie magnetického momentu cievky pomocou všetkých veličín, ktoré treba pri meraní poznať:

$$m_{\rm m} = \frac{rRF}{0.716\,\mu_{\rm o}\,N\,I_{\rm H}}.$$

Meraním môžeme ovplyvňovať iba hodnoty F a $I_{\rm H}$, ostatné sú udané výrobcom aparatúry, resp. $\mu_{\rm o}$ je univerzálna konštanta. Ovplyvniteľné veličiny vystupujú vo vzájomnom podieli, takže relatívnu smerodajnú odchýlku magnetického momentu určíme zo vzťahu

$$\frac{s_m}{m} = \sqrt{\left(\frac{s_F}{F}\right)^2 + \left(\frac{s_I}{I}\right)^2} .$$

Údaj (s_I/I) získame z údaja o triede presnosti prístroja použitého na meranie prúdu $I_{\rm H}$. Údaj (s_F/F) získame viacnásobným odmeraním sily F pri rovnakých hodnotách prúdov $I_{\rm H}$ a $I_{\rm C}$. Z desiatich meraní vypočítame aritmetický priemer sily a smerodajnú odchýlku s_I aritmetického priemeru, pomocou vzťahu (4) z návodu na spracovanie výsledkov. Využijeme tabuľky MM2. a MM3. uvedené v časti Protokol merania. Treba však upozorniť, že chybu spôsobenú nesprávnym odčítaním prúdu $I_{\rm C}$, sme do výpočtu nezahrnuli.

Meno:

Krúžok:

Dátum merania:

Protokol laboratórnej úlohy MM Meranie magnetického momentu cievky

Stručný	opis	metódy	merania:
---------	------	--------	----------

Vzťahy ktoré sa používajú pri meraní:

Schéma zapojenia:

Prístroje a pomôcky:

Tabuľky nameraných a vypočítaných hodnôt

Tab. MM.1

$I_{\rm C} =$					
i	1	2	3	4	5
$I_{\mathrm{H}}\left(\mathrm{A}\right)$					
$B_{\rm z}({\rm mT})$					
$B_{\rm z}$ (mT) F (mN)					
$M (mN \cdot m)$					
$M \text{ (mN·m)}$ $m_{\text{m}} \text{ (A·m}^2)$					
aritm. priemer	$m_{\rm m} =$		podľa (MM.5) $m_{\rm m} =$		

Tu vpíšte jeden konkrétny výpočet s uvedením hodnôt a rozmerov veličín:

 $B_z =$

M =

 $m_{\rm m} =$

_	_	_	_
Τ.	Л	T.	A
- 11	/1	11	/

$I_{\rm C} =$					
i	1	2	3	4	5
$I_{\mathrm{H}}\left(\mathrm{A}\right)$					
$I_{\rm H}$ (A) $B_{\rm z}$ (mT) F (mN)					
F(mN)					
M (mN⋅m)					
$M \text{ (mN·m)}$ $m_{\text{m}} \text{ (A·m}^2)$					
aritm. priemer	$m_{\rm m} =$		podľa (MM.5)	$m_{\mathrm{m}} =$	

$I_{\rm C} =$					
i	1	2	3	4	5
$I_{\mathrm{H}}\left(\mathrm{A}\right)$					
$I_{\rm H}$ (A) $B_{\rm z}$ (mT) F (mN)					
F(mN)					
$M \text{ (mN·m)}$ $m_{\text{m}} \text{ (A·m}^2)$					
aritm. priemer $m_{\rm m} =$			podľa (MM.5)	$m_{\mathrm{m}} =$	

Relatívna smerodajná odchýlka merania magnetického momentu cievky

Použite údaje z merania najväčšieho magnetického momentu cievky (pri najväčšom prúde $I_{\rm C}$) Tab. MM.2

i		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	priemer	S_F
F	,												

Tab. MM.3

Relatívna smerodajná odchýlka veľkosti sily	$s_F/F =$
	$(s_F/F)^2 =$
Relatívna smerodajná odchýlka veľkosti	$s_I/I =$
prúdu	$(s_I/I)^2 =$
Relatívna smerodajná odchýlka	- /
magnetického momentu	$s_m/m =$

K protokolu treba pripojiť graf závislosti momentu sily od prúdu $I_{\rm H}$ prechádzajúceho Helmholtzovými cievkami – pri jednom z prúdov $I_{\rm C}$ prechádzajúcom meranou cievkou.

Slovné zhrnutie výsledkov merania:

D : 4				11
Dátum	oaovza	lania	proto	koiu:

Podpis študenta: Podpis učiteľa: